

“உலகத்தின் நிலை” பற்றிப்

பவுலின் செப்தி

[1:28-32]

இந்தப் பாடத்தில், நாம் ரோமர் 1:28-32ஐப் படிக்கையில், புறஜாதியார் உலகத்தின் மீதான பவுலின் குற்றச்சாட்டு பற்றிய நமது ஆய்வை நிறைவு செய்வோம். இவ்வசனங்கள் “தேவனுடைய வார்த்தையில் மிகப் பெரிய உருவில் காணப்படக்கூடிய பாவங்களின் பட்டியல்” என்று டொனால்டு பார்ன்ஹவுஸ் என்பவர் அழைத்த பட்டியலைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வசனப்பகுதி “சீர்குலையும் கலாச்சாரம் ஒன்றின் அறிகுறிகள்” பற்றிய இருப்புப்பட்டியல் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.² இது, இன்றைய நாட்களில் நாம் வாழ்கிற உலகத்தையும் சித்தரிக்கிறது என்பது கவலைக்குரியது. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் அமெரிக்க நாட்டின் ஜனாதிபதி “ஐக்கிய நாட்டின் நிலை” பற்றி உரையாற்றுகிறார். ஆக்லஹாமா மாகாணத்தில், ஆளுநர் அவர்கள் “மாகாணத்தின் நிலை” பற்றி வருடாந்திர உரையை வழங்குகிறார். இவ்வசனப்பகுதியில், நாம் முதல் நூற்றாண்டில் “உலகத்தின் நிலை” பற்றி பவுல் நிகழ்த்திய உரையைப் பெறுகிறோம்.

இயக்க ஆதாரமான ஒரு கூற்று (1:28)

முந்திய பாடத்தில், மனிதகுலம் தாழ் இறங்கிச் சென்றிருந்த இருள் பற்றிப் பவுலின் குறிப்பான உதாரணத்தை நாம் குறிப்பிட்டோம்: (அதாவது) ஓரினச்சேர்க்கை உட்பட, பாலியல்ரீதியான உறவுகளில் ஒழுக்க மின்மை. அதைத் தொடர்ந்து அவர் உலகத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டிருந்த பாவங்களின் பொதுவான பட்டியல் ஒன்றைக் கொடுத்தார்.

இந்தப் பட்டியலை அறிமுகப்படுத்துவதற்குப் பவுல் இன்னொரு முறை, “தேவன் அவர்களை ஒப்புக்கொடுத்தார்” என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தினார்: “தேவனை அறியும் அறிவை பற்றிக்கொண்டிருக்க அவர்களுக்கு மனதில்லாதிருந்தபடியால், தகாதவைகளைச் செய்யும்படி தேவன் அவர்களைக் கேடான சிந்தைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்” (வசனம் 28). இந்தக் கூற்று ஆதாரத்தனமானதாக உள்ளது, எனவே இதை நாம் ஒவ்வொரு சொற்றொடராகத் தனித்துக் கண்ணோக்க வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது.

“அவர்கள் இனியும் தேவனைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கத் தகுதியானவர்களாகக் காணப்படவில்லை.” அவர்களின் அவிசுவாசம்

வேண்டுமென்றே மற்றும் கணக்கிடப்பட்டுச் செய்யப்பட்ட செயலாக இருந்தது. விளக்கவுரையொன்றை எழுதிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவர், “தேவன் மனிதர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு இருக்கத் தகுதிகள் பெற்றுப் பொருத்தமானவராக இருக்கிறாரா அல்லவா என்று முடிவு செய்வதற்காக மனிதர்கள் நியாயத்தீர்ப்பு செய்ய அமர்ந்தனர்; அவர் அந்தத் தகுதிகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்று அவர்கள் முடிவு செய்தனர், எனவே அவர்கள் அவரைத் தங்கள் வாழ்வில் இருந்து நீக்கிப் போட்டனர்” என்று எழுதினார்.³ இதை ஜிம் மெக்கைகன் என்பவர் பின்வருமாறு விளக்கினார்: “அவர்கள் இந்த தேவனைத் தங்களது வசதிமிக்க தராசுகளில் எடை போட்டனர்; அவர்கள் அவரைத் தங்களது ஞானமான சிந்தைகளில் சோதித்துப் பார்த்தனர்; அவர்கள் அவரை மாதிரி பார்த்தனர், அவரை நுகர்ந்தனர், அவரைக் கிள்ளி எடுத்தனர், அவரை ஆராய்ந்து பார்த்தனர், பின்பு அவர்கள் அவரைத் தங்களுக்குத் தகுதியற்றவர் என்று புறம்பே வீசிவிட்டனர்!”⁴ எவ்வளவு மதியீனம்; எவ்வளவு பரிதாபம்!

மக்கள் தேவனைப் புறக்கணித்தபோது, அவர் “அவர்களை ஒப்புக் கொடுத்தார்.”⁵ அவர்கள் அவரைக் கைவிடும்வரை அவர் அவர்களைக் கைவிடவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள்.

அவர் அவர்களை “கேடான சிந்தைக்கு” ஒப்புக்கொடுத்தார். “கேடான” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*adokimos* என்ற) வார்த்தை “அங்கீகரிக்கப்பட்ட” என்பதற்கான (*dokimos* என்ற) வார்த்தையை ஒரு எதிர்ச்சொல்லுடன் (*a*) ஒன்றிணைக்கிறது. இது அங்கீகரிக்கப்படாத, சோதனையில் தவறிய ஒன்றைக் குறிக்கிறது.⁶ கிரேக்க வசனத்தில் [இங்கு] ஒரு சொல் விளையாடல் உள்ளது: *Adokimos* (“கேடான”) என்பது “*did ... see fit*” (*edokimasan*) என்று இவ்வசனத்தின் முதல் பகுதியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதன் எதிர்மறை வடிவமாக உள்ளது. ஜான் R. W. ஸ்டான் என்பவர் பின்வரும் மொழிபெயர்ப்பை ஆலோசனையாகத் தெரிவித்தார்: “Since they did not see fit to retain the knowledge of God, he gave them over to an unfit mind.”⁷ [“தேவனைப் பற்றிய அறிவைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளத் தகுதியான தென்று அவர்கள் காணாததால், அவர்களை அவர் தகுதியற்ற சிந்தைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்.”] லியோன் மோரிஸ் என்பவர், “அவர்கள் தேவனைப் பற்றி அறிதலை ‘அங்கீகரிக்க’ வில்லை, [இவ்வாறு] அவர்கள் ‘அங்கீகரிக்கப் படாத’ சிந்தையைப் பெற வந்தனர்.”⁸

தேவனை புறக்கணித்தவர்களின் சிந்தைகள் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான ஒழுக்கரீதியான முடிவுகளை ஏற்படுத்த இயலாதவைகளாயின;⁹ அவர்கள் இனியும் சரியானது எது தவறானது எது என்று கூற இயலாதவர்களாயினர். உலகத்தில் உள்ளவர்கள் தாழ்ந்த ஒழுக்கத் தரஅளவைப் பற்றிய நமது கவலையைப் புரிந்துகொள்ளாதிருப்பதால், சிலவேளைகளில் அவர்கள் நம்மை, “பித்துப்பிடித்தவர்கள்” என்று பெயரிட்டு அழைப்பதில் சிறிதளவே வியப்புள்ளது. பவுலின் கூற்றுப்படி, அவர்களின் சிந்தைகள் குளறுபடி அடைந்துள்ளன!

(“தேவனை அறியும் அறிவைப் பற்றிக்கொண்டிருக்க மனதின்மை” என்ற) தவறான முடிவு (“கேடான சிந்தை” என்ற) தவறான நினைவுக்கு

வழிநடத்திற்று, இதனால் அது (அவர்களை) தவறான வாழ்வுக்கு(ம்) வழி நடத்திற்று: அவர்கள் “தகாதவைகளைச் செய்யத்” தொடங்கினர். [ஆங்கில வேதாகமத்தில் இது “do those things which are not proper” என்றுள்ளது.] “Proper” என்பது (katheko - kata [“கீழே”] கூட்டல் heko [“சேருதல்”]), அதாவது “பொருத்தமானது” என்று அர்த்தப்படுகிற கூட்டுவார்த்தை ஒன்றிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.¹⁰ “தகுதியான” என்பது மிகச் சரியான மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது, ஆனால் மிகபலத்த ஒரு சொற் றொடர் ஏற்புடையதாக இருக்கும். நான் வளர்ந்த இடத்தில், “தகுதியா யிருந்ததைச் செய்தல்” என்பது ஒழுக்கங்களைவிட நடத்தைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாக இருந்தது. *The Analytical Greek Lexicon* என்ற புத்தகத்தில் உள்ளபடி, ரோமர் 1:28ல் katheko என்பது, “வெறுக்கத்தக்க அல்லது அருவருக்கத்தக்க” என்று அர்த்தமாகிறது.¹¹ பவுல் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்ததான, “வெறுக்கத்தக்க” மற்றும் “அருவருக்கத்தக்க” விஷயங்கள் தொடர்ந்து வரும் வசனங்களில் காணப்படுகிறது.

ஃபெடர் டோஸ்டெவ்ஸ்கீ என்பவர் (1821-1881), “தேவன் இல்லை யென்றால், ஒழுக்கரீதியாகத் தவறானது என்று எதுவும் இருப்பதில்லை” என்று எழுதினார்.¹² மனிதகுலமானது “தேவனை அறியும் அறிவைப் பற்றிக் கொண்டிருக்க மனதில்லாமல்” போனபோது, அதன் தேவபக்தியற்ற தன்மைக்குக் கடிவாளம் இல்லாது போனது, அதன் கேடான சிந்தைக்கு எல்லையில்லாமல் போனது.

பாவத்தை நடைமுறைப்படுத்துதல் (1:29-31)

மனிதனின் கேடான நிலையைப் பவுல் இருபதுக்கும் அதிகமான பாவங்களின் பட்டியலைக் கொண்டு விவரித்தார். அவர் தமது காலத்தில் இருந்த ஒவ்வொரு பாவத்தையும் பட்டியலிடவில்லை, ஆனால் அவர் மாதிரியான பாவங்களைப் பட்டியலிட்டார். பவுலின் நாட்களில் இருந்த ஒவ்வொருவரும், இங்கு குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு பாவத்தினாலும் குற்றப் பட்டிருக்கவில்லை, ஆனால் ஒவ்வொருவரும் ஒன்று அல்லது அதற்கு அதிகமான பாவங்களினால் குற்றப்பட்டிருந்தனர். நாம் 1:29-31ல் உள்ள பட்டிய லினூடாகக் கடந்து செல்லுகையில், நம்மை நாமே குற்றப்படுத்துவதாகக் காணப்படுவோம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

பவுலின் பட்டியலை தர்க்கரீதியான முறையில் ஒழுங்குபடுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன, ஆனால் பாவங்களை நேர்த்தி யான வகைப்பாடுகளில் அமைத்தல் என்பது அவரது குறிக்கோளாக இருந்த தில்லை. “தேவன் அவர்களை ஒப்புக்கொடுத்த” பின்பு மனிதகுலம் சீரழிந்து போனது என்று காண்பித்தலே அவரது நோக்கமாயிருந்தது. ஆவியானவ ரால் வழிநடத்தப்பட்ட பவுல், பாவங்களைக் குமட்டல் ஏற்படுத்தும் ஒரு தொகுப்பாகக் குவித்தார். இருப்பினும், நமது படிப்பின் நோக்கத்திற்காக, இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாவங்களை நான் சில வகையில் குழுக்க ளாக்குவேன்.

புரிந்துகொள்ளக்கூடிய/பின்னணிச் சொற்றொடர்கள்

... சகலவித அநியாயத்தினாலும், ... துரோகத்தினாலும், ...
வஞ்சகத்தினாலும், ... நிறைந்தவர்களுமாய், ... தேவ பகைஞருமாய்,
... உணர்வில்லாதவர்களுமாய், ... (வசனங்கள் 29-31).

புறஜாதியார் “சகலவித அநியாயத்தினாலும்” நிறைந்திருந்தனர் என்று கூறுவதன்மூலம் பவுல் தமது பட்டியலைத் தொடங்கினார். “அநியாயம்” (*adikia*) என்பது, “நியாயம்” என்பதன் எதிர்மறை வடிவமாயுள்ளது. “சரியாக வாழ்தல்” என்பது “நியாயம்” என்பதன் ஒரு அர்த்தமாக உள்ளது. இவ்விடத்தில், “அநியாயம்” என்பது “எவ்வகையிலுமான தவறான வாழ்வை” குறிக்கும் பொதுவான சொற்றொடராக உள்ளது. “சகலவித அநியாயம்” என்பது இவ்வசனப்பகுதியில் உள்ளவற்றுடன் பிற பாவங்களும் யாவற்றையும் கூட்டித் தொகுத்துரைக்கும் சொற்றொடராகும்.

“அநியாயம்” என்பதற்குப் பின்பு, பவுல் “துரோகம்” என்பதைப் பட்டியலிட்டார்.¹³ “துரோகம்” (*poneria*) என்பது துன்மார்க்கமான மற்றும் தீங்கு நிறைந்த யாவற்றையும் குறிக்கும் இன்னொரு பொதுவான சொற்றொடராக உள்ளது.¹⁴ பொதுவான வகைப்பாட்டில், நாம் “வஞ்சகம்” என்பதையும் இப்பட்டியலில் காண முடியும். “வஞ்சகம்” (*kakia*) என்பது மோசமான, துன்மார்க்கமான, கேடான என்பதற்கு மிகவும் பொதுவான கிரேக்க வார்த்தையாக இருக்கலாம். இவ்வார்த்தை இருதயத்தைப் பற்றியதாக உள்ளது.¹⁵ இருதயத்தின் பொல்லாத தன்மையானது அநியாயம் மற்றும் துரோகம் ஆகியவற்றை விளைவிக்கிறது.

அவர்கள் “சகலவித அநியாயத்தினாலும் நிறைந்திருந்தனர்” என்று பவுல் கூறினார். மேலும் அவர் 29ம் வசனத்தின் பிற்பகுதியில் அவர்கள் “பொறாமையினால் நிறைந்திருந்தனர்” என்றும் வலியுறுத்தினார். அவர்கள் தங்கள் வாழ்வில் சிறிதளவு பாவம் கொண்டவர்களாய் இருக்கவில்லை; அவர்கள் பாவம் பெருக்கெடுத்து ஓடக்கூடியவர்களாயிருந்தனர். AB வேதாகமத்தில் “அவர்கள் எல்லா வகையான அநியாயமும் (வியாபித்து முழுமை பெற்று) நிறைந்தவர்களாயிருந்தனர்” என்றுள்ளது. W. J. கோனி பேர் என்பவர் பின்வரும் மொழிபெயர்ப்பைக் கொடுத்தார்: “அவர்கள் பொறாமை பொங்கி வழியக் கூடியவர்களாய் இருந்தனர்.”

மனிதகுலத்தின் பாவம் நிறைந்த சூழ்நிலையின் பின்னணியை அளிக்கிற இரு சொற்றொடர்கள் நமது வசனப்பகுதியில் உள்ளன. 30ம் வசனத்தில் பவுல் புறஜாதியார் “தேவ பகைஞராய்” இருந்ததாகக் குற்றம் சுமத்தினார், இதற்கு அவர் “தேவன்” (*theos*) என்பதற்கான வார்த்தையுடன் “வெறுத்தல்” (*stugeo*) என்பதற்கான வார்த்தையை இணைத்துப் பெறப்பட்ட கூட்டு வார்த்தை ஒன்றைப் பயன்படுத்தினார் (*theostugeis*). இது “தேவன் பகைக்கிற” (“தேவன் யாரைப் பகைக்கிறாரோ அவர்கள்”) அல்லது “தேவ பகைஞர்” (“தேவனைப் பகைக்கிறவர்கள்”) என்று அர்த்தப்படக் கூடும்.¹⁶ இந்த சந்தர்ப்பப்பொருளில், “எல்லா வார்த்தைகளும் தெய்வீக நடக்கைக்கு மாறாக மனிதத்துவ நடக்கையைக் குறிப்பிடுகின்றன”¹⁷

என்பதால், “தேவனைப் பகைப்பவர்கள்” என்ற கருத்தையே பவுல் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்று பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். தேவன் சுத்தராகவும் அவர்கள் சுத்தமற்றவர்களாகவும் இருந்ததால் அவர்கள் தேவனைப் பகைத்தனர். தேவன் பரிசுத்தராகவும் அவர்கள் பரிசுத்தமற்றவர்களாகவும் இருந்த காரணத்தால், அவர்கள் தேவனைப் பகைத்தனர். தேவன் நல்லவராகவும் அவர்கள் பொல்லாதவர்களாகவும் இருந்த காரணத்தால் அவர்கள் தேவனைப் பகைத்தனர். அவர்களுக்கும் அவர்களின் சந்தோஷங்களுக்கும் இடையில் தேவன் தடையாக இருந்தார், அவர்கள் விரும்பியதைச் செய்யாமல் தடைசெய்யக் கூடிய சங்கிலியாக அவர் இருந்தார்.¹⁸ இவ்வாறு அவர்கள் அவரைப் பகைத்தனர்.

மற்றும் அவர்கள் “உணர்வில்லாதவர்களாய்” இருந்தனர் என்றும் பவுல் கூறினார், இதற்கு அவர் 21ம் வசனத்தில் “உணர்வில்லாத” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*asunetos*) அதே வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். இது “பகுத்தறிவற்ற தன்மை”¹⁹ என்று அர்த்தப்படுகிறது. சந்தர்ப்பப்பொருளில், இது புத்திக் கூர்மை அல்லது கல்வி என்பதைக் குறிப்பிடுவதில்லை. மாறாக, இது நம் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவன் கொடுத்துள்ள மூளையைச் சரியாகப் பயன்படுத்தத் தவறுதல் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. ஒருவர் தம்மைத் தேவனிடத்தில் இருந்து பிரித்துக் கொள்ளுதல் என்பது பொல்லாத செய்கையாக மாத்திரம் இருப்பதில்லை; அது மதியீனமாகவும் உள்ளது.

எண்ணப்போக்கு மற்றும் செயல் ஆகியவற்றில் சுயநலம்

பொருளாசையினாலும், ... பொறாமையினாலும், கொலையினாலும், வாக்குவாதத்தினாலும், வஞ்சகத்தினாலும், ... நிறைந்தவர்களுமாய் (வசனம் 29).

பொதுவான சொற்றொடர்களைக் கவனித்துள்ள நிலையில், நாம் குறிப்பிட்ட பாவங்கள் பற்றிய பவுலின் பட்டியலை சூழ்ந்து சிந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். பாவம் என்பது தனது முக்கிய மையப்பகுதியில் உள்ளார்ந்த சுயநலமிக்கதாக இருக்கிறது, எனவே “பொறாமையும்” “பொருளாசையும்” அவரது பட்டியலின் முதற்பகுதிக்கு அண்மையில் இருந்தன. “பொறாமை” என்பது (*phthonos*) மற்றவர்களின் நல்வாய்ப்புகள் குறித்து வெறுப்புணர்வு கொள்வதாக உள்ளது. மோரிஸ் என்பவரின் கூற்றுப்படி, “பொறாமை” என்ற வார்த்தை “பொல்வாங்கு செய்பவர்கள் சகோதரர்களின் சந்தோஷமான ஒரு குழுவாக இருப்பதில்லை என்பதை நமக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறது. மக்களை ஒருவர் மற்றவரிலிருந்து பிரித்தமைத்தல் என்பது பொல்லாங்கு பற்றிய பிரிவினை வாதமாக உள்ளது.”²⁰ *Divine Comedy* என்ற உருவகக் கவிதையில் டேன்ட்டே (c. 1265-1321) என்பவர் பொறாமை கொண்டோர் தங்கள் கண்ணிமைகளைத் தைத்துக் கொண்டுள்ளதாகச் சித்தரித்தார். இது அழகிய மற்றும் மதிப்பு வாய்ந்த யாவற்றுக்கும் பொறாமையானது கண்களை மூடச்

செய்கிறது என்று கூறுவதற்கான அவரது வழியாயிருந்தது.²¹ ஹல்போர்டு லூக்காக் என்பவர் “பொறாமைக் கண்களுடன் வாழ்வை நோக்கும் மனிதர், வேதனையுள்ள பல்வலிகொண்ட ஒருவர் அழகிய இயற்கைக் காட்சியைப் பார்ப்பது போன்றது ஆகும்” என்று கூறினார்.²²

“பொறாமை”யுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய இன்னொரு விஷயம், இன்னும் ... இன்னும் ... இன்னும் அதிகம் வேண்டும் என்ற மூழ்கச் செய்யும் ஆவல் கொண்ட “பொருளாசை” (plenexia) ஆகும். பொருளாசையை J. W. மெக்கார்வி என்பவர் “மற்றவர்களின் உரிமைகளை மதிக்காமல் உடைமைகளைச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற அளவுக்கு மீறிய ஆசை” என்றழைத்தார். அவர் பொருளாசை என்ற பாவம் எந்த நாட்டின் சட்டங்களினாலும் கண்டனம் பண்ணப்படுவதில்லை, ஆனால் அது எல்லா நாடுகளிலும் உலகளாவிய அமைதியின்மைக்கு ஆதாரமூலமாக உள்ளது என்று குறிப்பிட்டார்.²³

தேவ பக்தியற்றவர்கள் தங்களின் பொருளாசையை எவ்வாறு திருப்திப்படுத்தினார்கள்? பவுல் ஒழுக்கரீதியான உணர்வற்றவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட மூன்று ஆயுதங்களைப் பட்டியலிட்டார்: “வஞ்சகம்,” “வாக்குவாதம்,” மற்றும் “கொலை.” “வஞ்சகம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (dolos என்ற) வார்த்தையானது, மீன்கள் அல்லது மிருகங்களை பிடிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் இரை என்பது போன்ற வகையில் “இரை,”²⁴ என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. இது மற்றவர்களை அகப்படுத்த அல்லது வஞ்சிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட “தந்திரமான எவ்வித சூழ்ச்சி”யாக இருந்தது.²⁵ பவுலினால் விவரிக்கப்பட்டவர்கள், பொய்யர்களாக, ஏமாற்றுக்காரர்களாக, மற்றும் “நயவஞ்சகர்களாக” இருந்தனர்.

அவர்கள் வஞ்சிக்க முடியாதபோது, அவர்கள் “வாக்குவாதத்தில்” (eris) அடைக்கலம் அடைகின்றனர். ஆங்கில மொழியில் “strife” (வாக்குவாதம்) என்பதற்கு இன்னொரு வார்த்தையான “contention” (வாய்ச்சண்டை) என்பது, quarreling (சண்டையிடுதல்), arguing (விவாதம் செய்தல்) (CEV), “fighting” (போராடுதல்) (NCV; NLT), மற்றும் “debate” (விவாதம்) (KJV) ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகிறது. இந்த மக்கள் தாங்கள் விரும்பியதைப் பெறுவதற்கு எவ்வளவு தூரம் செல்ல மனவிருப்பமாயிருந்தனர்? அவர்கள் “கொலை” (phonos) செய்யக்கூடத் தயாராக இருந்தனர்! அவர்கள் தங்கள் வழியில் (குடையாக) நிற்க எதையும் அனுமதித்ததில்லை!

உறவுமுறைகளின் அழிவு

வன்மத்தினாலும் நிறைந்தவர்களுமாய், புறங்கூறுகிறவர்களுமாய், அவதூறு பண்ணுகிறவர்களுமாய், ... (வசனங்கள் 29, 30).

ஒருவர் பிறருடனான தமது உறவுமுறைகளைப் பாதிக்கும்படி தமது வாழ்வுமுறையை அனுமதியாமல் இவ்வகையான பொல்லாங்கில் ஈடுபட்டிருக்க முடியாது. அடுத்து பட்டியலிடப்பட்டுள்ள மூன்று பாவங்கள்

உறவுமுறையை அழிப்பவைகளாக உள்ளன: வன்மம், புறங்கூறுதல், அவதூறு பண்ணுதல்.

“வன்மம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*kakooethia* என்ற) வார்த்தை, “பொல்லாத” என்பதற்குரிய (*kakos* என்ற) வார்த்தையுடன், “நடக்கை” அல்லது “குணம்” என்பதற்குரிய (*ethos* என்ற) வார்த்தையை இணைத்துப் பெறப்பட்டதாகும்.²⁶ ஜேம்ஸ் மேக்னைட் என்பவர் *kakooethia* என்பதை “வழக்கமாகிவிட்ட மோசமான குணம்” என்று அழைத்தார்.²⁷ W. E. வைன் என்பவர் இவ்வார்த்தையை “ஒவ்வொன்றின் மீதும் மோசமான கட்டுமானத்தை இட விழையும் தீய குணம்” என்று விளக்கப்படுத்தினார்.²⁸

இப்படிப்பட்ட குணத்தின் இரு விளக்கங்கள் பவுலின் அடுத்த வார்த்தைகளில் காணப்படுகின்றன: “அவர்கள் புறங்கூறுகிறவர்களாய், அவதூறு பண்ணுகிறவர்களாய் இருக்கின்றனர்.” “புறங்கூறுதல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*psithuristes* என்பதன் பன்மை வடிவ வார்த்தை) “முணுமுணுப்பவர்கள்” என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. “முணுமுணுப்பவர்கள்” மற்றும் “புறங்கூறுபவர்கள்” (*katalalos* என்பதன் பன்மை வடிவம்) ஆகிய இருசாராரும் பண்பைக் கொலை செய்பவர்களாக உள்ளனர்; முணுமுணுப்பவர்கள் அதை மூடிய கதவுகளுக்குப் பின்னால் செய்கின்றனர், ஆனால் அதே வேளையில், புறங்கூறுபவர்கள் அதை வெளிப்படையாகச் செய்கின்றனர். மோசஸ் E. லேர்டு என்பவர் இவர்களின் பழிக்கத்தக்க செயல்பாட்டைப் பின்வருமாறு பண்புபடுத்தினார்:

முணுமுணுப்பவர்கள் ... தங்களுக்குள் மாபெரும் அறியாமையினால் எப்பொழுதும் பாதிப்படைகின்றனர், மற்றும் அவர்கள் தங்களுடைய துன்பம் நிறைந்த கதையை வருத்தத்துடன் கூறுகின்றனர். அது செய்து முடிக்கப்படும்போது, அவ்விஷயம் மற்றவர்களுக்கு துன்பம் விளைவிக்கலாம் என்பதால், பிறருக்கு அதைக் கூற வேண்டாம் என்று உங்களிடத்தில் அவர்கள் வற்புறுத்தி வேண்டிக்கொள்வதை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். புறங்கூறுபவர்கள் ... தாங்கள் அறியாமல் இருக்க வேண்டிய ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அறிந்துகொண்டு, தாங்கள் கூறாமல் இருக்க வேண்டிய ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் கூறுகின்றனர். ... அவர்கள் ஒருக்காலும் ரகசியங்களைக் கூறுவதில்லை, ஆனால் உண்மையில் கெடுமதியாக உள்ள விஷயங்களையே கூறுகின்றனர்! எனவே அவர்கள் தங்களின் பொய்க் கூற்றைச் சரிபார்த்துக்கொள்ள கூட்டத்தில் உள்ள யாரேனும் ஒருவரிடத்தில் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றனர்.²⁹

சுயமையத்தன்மை விளக்கியுரைக்கப்படுகிறது

... துராகிருதம்பண்ணுகிறவர்களுமாய், அகந்தையுள்ளவர்களுமாய், வீம்புக்காரருமாய் ... (வசனம் 30).

பாவம் என்பது தனக்குள்ளேயே சுயநலமுள்ளதாக இருக்கிறது என்று நாம் கருத்துத் தெரிவித்தோம். அடுத்ததாகப் பவுல் சுயமையத்தின் மூன்று

விளக்கங்களைப் பட்டியலிட்டார். மக்கள் “துராகிருதம் பண்ணுகிறவர்களாக,” “அகந்தையுள்ளவர்களாக,” மற்றும் “வீம்புக்காரர்களாக” இருந்தனர் என்று அவர் கூறினார். இந்த மூன்று குணங்களும் - சிலவேளைகளில் அவர்கள் துராகிருதம் பண்ணுகிறவர்களாக, அகந்தையுள்ளவர்களாக, வீம்புக்காரராக இருக்கின்றனர் என்ற வகையில் - ஒன்றாக இணைக்கப்பட முடியும், ஆனால் இந்தச் சொற்றொடர் ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்வதில் மதிப்பொன்று உள்ளது. “துராகிருதம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*hubrites* என்ற) வார்த்தை குறிப்பாக விரும்பத்தகாததாக உள்ளது. இது “அடக்கி ஆளுகிற” மற்றும் “பொறுப்பற்ற வகையில் வன்முறையான” ஒருவரைக் குறிக்கிறது.³⁰ வில்லியம் பார்க்ளே என்பவர் *hubris* என்பது ... “பிறரை மனம் புண்படச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே அவர்களுக்குத் தீங்கிழைப்பதில் மகிழ்வைக் காணுகிற மனப்பிறழ்வு நிலையாக உள்ளது” என்று எழுதினார்.³¹

அடுத்த இரு சொற்றொடர்களும் நெருங்கிய உறவுள்ளவைகளாகும்: “அகந்தை” மற்றும் “வீம்பு.” “அகந்தை” (*huperephanos*) என்பது “மேலே” (*huper*) என்று அர்த்தப்படுகிற முன்குறிச்சொல் மற்றும் “தோன்றுதல்” என்பதற்கான (*phainomai* என்ற) வார்த்தை ஆகியவற்றிலிருந்து வருகிறது. இது “ஒருவர் தம்மைப் பிறருக்கு மேலாக வைத்துக் கொள்ளுதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இவ்வார்த்தையைப் பழங்காலக் கிரேக்க எழுத்தாளர்களில் ஒருவர், “ஒரு நபர் தம்மைத் தவிர மற்ற எல்லார்களும் கொண்டுள்ள குறிப்பிட்ட விரோதம்” என்று விளக்கப்படுத்தினார்.³²

வீம்பு பாராட்டுதல் என்பது அகந்தையின் ஒரு செயல் விளக்கமாக உள்ளது. “வீம்பு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*alazon* என்ற) வார்த்தை “அலைதல்” என்பதற்கான (*ale* என்ற)³³ வார்த்தையிலிருந்து தரவழைக்கப்பட்டதாகவும், ஆர்வம் மிகுந்த வரலாறு ஒன்றைக் கொண்டதாகவும் உள்ளது.³⁴ இது “அற்புதமான” குணப்படுத்துதல்களை விற்ற அல்லது சந்தேகத்திற்குரிய மதிப்பு வாய்ந்த பொருட்களை அளித்த அலைந்து திரியும் வர்த்தகர்களைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அவர்களுடைய உரிமை கோருதலானது பகட்டுள்ளதாக, ஆதரவற்றதாக, மற்றும் பெரும்பான்மையான வேளைகளில் முற்றிலும் தவறானதாக இருந்தன. *Alazon* என்ற வார்த்தை அகந்தை மற்றும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட சுய மதிப்பு ஆகியவற்றை அர்த்தப்படுத்த வந்தது. “அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை; விழுதலுக்கு முன்னானது மனமேட்டிமை” (நீதிமொழிகள் 16:18) என்பது இன்னமும் உண்மையானதாகவே உள்ளது.

மரணத்திற்கு ஏதுவான இரட்டை

... பொல்லாதவைகளை யோசித்துப் பிணைக்கிறவர்களாமாய்,
பெற்றாருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாமாய் ... (வசனம் 30).

அடுத்ததாகப் பவுல் ஏறத்தாழத் தனித்து நிற்பவைகளும் ஆனால் மற்ற துன்மார்க்கத்துடன் உறவுபட்டுள்ளவைகளுமான இரு குணங்களைப்

பட்டியலிட்டார். இவற்றில் முதலாவதை, நான் மறைவான சூழ்ச்சியுள்ளதாகக் காணுகிறேன்: அவர்கள் “பொல்லாதவைகளை யோசித்துப் பிணைப்பவர்களாக” (ரோமர் 1:30) இருந்தனர். “யோசித்துப் பிணைப்பவர்கள்” என்பது (*epheuretes* என்ற) கிரேக்கக் கூட்டு வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது. “பொல்லாதவை” (*kakos*) என்பது முந்திய வசனத்தில் உள்ள “பொல்லாத” என்ற வார்த்தை கொண்டுள்ள அதே வேர் வார்த்தையில் இருந்து வந்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட மக்கள் துன்மார்க்கராய் இருப்பதோடு திருப்தியடைவதில்லை; அவர்கள் பொல்லாதவர்களாயிருக்கப் புதிய வழி வகைகளைக் கண்டுபிடிப்பவர்களாய் இருக்கின்றனர்! அவர்கள் தங்கள் பேராசையைத் “திருப்திப்படுத்த” புதிய வழிகளைக் கண்டுபிடிக்கின்றனர், தங்கள் இச்சைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளப் புதிய வழிகளையும், தங்கள் தேவ பக்தியின்மையை “நியாயப்படுத்த” புதிய வழிகளையும் கண்டுபிடிக்கின்றனர். இவர்களுக்கு “துன்மார்க்கத்தின் எடிசன்கள்” என்று ஜிம் டவுன்செண்டு என்பவர் பெயரிட்டு அழைத்தார்.³⁵

பாவம் என்பது பலவற்றிற்கு வாக்குறுதி அளித்தாலும், முடிவில் அது தனது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில்லை என்ற உண்மையை இந்தப் பட்டியல் விவரிக்கிறது; அது திருப்தியின்மையை மாத்திரமே கொண்டு வருகிறது. பாவத்திலிருந்து அதே வகையான “மெய்ச்சிலிப்பை” பெறுவதற்கு, பாவியாயிருப்பவர் இன்னும் அதிகம் அதிகமாய்ப் பாவம் நிறைந்தவராக வேண்டும். அவர் பாவம் செய்வதற்குப் புதிய வழிகளைக் கண்டுபிடிக்கவும் வேண்டும்!

அடுத்த மீறுதலானது கணக்கிடப்பட்ட அக்கிரமமான பாவங்களின் மத்தியில் தவறான இடத்தில் இருக்கிறது என்று சிலர் நினைக்குமளவுக்கு மிகவும் பொதுவான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது: பிள்ளைகள் “பெற்றாருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாக” இருந்தனர் என்று பவுல் கூறினார். “கீழ்ப்படியாத” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையானது (*apheithes*) “இணங்கச் செய்தல்” என்பதற்கான (*peitho* என்ற) வார்த்தையுடன் ஒரு எதிர்மறைச் சொல்லை (*a*) கூட்டிப் பெறுவதாக உள்ளது. இது “இணங்கச் செய்யப்பட்டிருக்க விருப்பமின்மை ... கீழ்ப்படியாமை” என்று அர்த்தப்படுகிறது.³⁶ அந்த விளக்கத்தை நான் வாசிக்கையில் தனது பெற்றாரிடத்தில், “ஆனால் ஏன்?” என்று முறையிட்டுக் கூவும் கலகக்காரப் பிள்ளையொன்றின் உருவத்தை எனது சிந்தையில் காணுகிறேன். நாம் நமது பெற்றோரை மதித்து, கணப்படுத்தி அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (எபேசியர் 6:1-3) என்றும், அவர்களின் முதிர்வயதில் நாம் அவர்களைப் பராமரிக்க வேண்டும் (1 தீமோத்தேயு 5:4, 8) என்றும் வேதாகமம் போதிக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் கீழ், கலகம் செய்யும் பிள்ளையைக் கல்லால் எறிந்து கொல்ல வேண்டியிருந்தது (உபாகமம் 21:18-21).

பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரை மதித்து அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதன் மீது வேதாகமம் ஏன் இவ்வளவு வலியுறுத்தம் வைக்கிறது? பெற்றாருக்குக் கீழ்ப்படியாமை என்பது (இவ்விடத்தில்) பவுலின் பட்டியலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது ஏன்? ஏனென்றால், இல்லத்தில்

மதிப்பையும் கீழ்ப்படிதலையும் கற்றுக்கொள்ளாத பிள்ளையொன்று, பள்ளியில் பயங்கரமானதாக, வேலை செய்யுமிடத்தில் நம்பகத்திற்கு உரியதல்லாததாக, தனது உறவுகளில் சுய மையம் கொண்டதாக, மற்றும் (இதுவே அந்தப் பிள்ளையின் பிரச்சனைகளினுடைய மையமாக உள்ளது) கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிய மனவிருப்பமற்றதாக மாறக்கூடிய சாத்தியம் ஏராளமாக உள்ளது. பவுல் யாரைப் பற்றிக் கூறினாரோ, அவர்கள் தங்கள் இல்லங்களில் தங்களது பெற்றாருக்கு மதிப்பளித்தலை “தகுதியானது” என்று கண்டிராததால், அவர்கள் தேவனைக் கனப்படுத்துதலை “தகுதியானதாக காணாது” இருந்திருக்கலாம்.

கடைசி நான்கு

உணர்வில்லாதவர்களுமாய், உடன்படிக்கையை மீறுகிறவர்களுமாய், சபாவ அன்பில்லாதவர்களுமாய், ... இரக்கமில்லாதவர்களுமாய் இருக்கிறார்கள் (வசனம் 31).

பவுல் தமது பட்டியலை 31ம் வசனத்தில் குற்றங்களின் நான்கு எண்ணிக்கையுடன் முடித்தார். இவற்றில் ஒன்றைப் பற்றி, நாம் ஏற்கனவே கலந்துரையாடியிருக்கிறோம்: “உணர்வில்லாமை.” மற்ற மூன்று விஷயங்கள் “உடன்படிக்கைகளை மீறுதல்” (“untrustworthy” in NASB), “சபாவ அன்பில்லாமை,” மற்றும் “இரக்கமின்மை.”

“உடன்படிக்கைகளை மீறுதல்” “untrustworthy” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள (*asunthetos* என்ற) வார்த்தை “ஒப்புக்கொள்ளாதல்” அல்லது “உடன்படிக்கை ஏற்படுத்துதல்” என்று அர்த்தப்படும் கூட்டு வார்த்தையுடன் (*sun* [“உடன்” அல்லது “ஒன்றாக”] கூட்டல் *tithemi* [“வைத்தல்”])³⁷ எதிர்ப்பைச்சொல்லை (*a*) சேர்த்ததாக உள்ளது. இது “உடன்படிக்கை அல்லது ஒப்பந்தத்தை மீறுபவர்களை” குறிக்கிறது (KJV யில் காணவும்). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், இது தம்முடைய வார்த்தையைக் காத்துக்கொள்ளாத ஒருவரை, தாம் செய்வதாகக் கூறியவற்றைச் செய்யாத ஒருவரைப் பற்றி விவரிக்கிறது. இவ்விதமாக NASB வேதாகமத்தில் “untrustworthy” என்றிருக்கையில், CEV வேதாகமத்தில் “unreliable” என்றுள்ளது. இந்த குணத்தைப் பற்றியதான நவீனகால உதாரணங்கள் பலவற்றைத் தர முடியும்:³⁸ தங்கள் வர்த்தகத்தையும் சேவைகளையும் தவறாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வர்த்தகர்கள் மற்றும் விற்பனையாளர்கள்; தங்கள் திருமண வாக்குறுதிகளைக் காத்துக் கொண்டிராத திருமணத்தம்பதிகள்; ஒருக்காலும் காத்துக்கொள்ளாத வாக்குறுதிகளை ஏற்படுத்தும் மற்றவர்கள் ஆகியோர். நான் ஒரு சிறுவனாக இருந்தபோது, ஒரு மனிதரின் வார்த்தையும், கை குலுக்குதலும் ஒரு ஒப்பந்தத்தைப் பிணைபடச் செய்யப் போதுமானதாக இருந்தன; இப்போதோ, அதே விஷயத்தைச் செய்வதற்கு ஒரு டஜன் வழக்கறிஞர்களும், மூன்று ரீம்கள் காசிதங்களில் எழுத்துப்பணியும் நமக்குத் தேவைப்படுகின்றன.

“சபாவ அன்பில்லாமை” என்பதற்கான (*astorgos* என்ற) வார்த்தை

யானது, குறிப்பிடத்தக்க வகையில் கவலைக்குரிய வார்த்தையாக உள்ளது. *Astorgos* என்ற வார்த்தையானது, “அன்பு” என்பதற்குரிய ஒரு விசேஷச் சொற்றொடரின் (*storge*) எதிர்வடிவமாக உள்ளது. *Storge* என்பது “குடும்ப அன்பை,” “மக்களை ஒன்றாகப் பிணைக்கும் அன்பை” குறிக்கிறது.³⁹ இது “பிள்ளைகள் மீது பெற்றோரும், பெற்றோர் மீது பிள்ளைகளும்” கொண்டுள்ள அன்பைக் குறிப்பிட விசேஷித்த வகையில் பயன்படுத்தப் பட்டது.⁴⁰ இவ்வகையான அன்பு சுபாவமானதாக இருக்க வேண்டும்; இவ்விதமாக KJV வேதாகமத்தில் “without natural affection” (“சுபாவ அன்பில்லாதவர்களாகவும்”) என்றுள்ளது. எவரொருவராவது இந்த “சுபாவ அன்பை,” இழந்துபோவதற்குச் சாத்தியக்கூறு உண்டா? ஆம் என்று வரலாறு பதில் அளிக்கிறது. பார்க்கே என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

... இது குடும்ப அன்பு என்பது இறந்து கொண்டிருந்த காலமாக இருந்தது. பிள்ளையின் வாழ்வு என்பது இந்தக் காலத்தில் மிகுந்த ஆபத்துக்குரியதாக இருந்ததுபோல வேறு எந்தக் காலத்திலும் இருந்ததில்லை. பிள்ளைகள் துரதிர்ஷ்டமாகக் கருதப்பட்டனர். ஒரு பிள்ளை பிறந்தபோது, அது எடுக்கப்பட்டு, அதன் தந்தையின் காலடியில் போடப்பட்டது. தந்தை அந்தப் பிள்ளையைத் தூக்கினார் என்றால், அவர் அந்தப் பிள்ளையை ஒப்புக்கொண்டதாக அர்த்தமாகிற்று. அவர் புறம்பே திரும்பி, அந்தப் பிள்ளையை விட்டுச் சென்றார் என்றால், அந்தப் பிள்ளை வெளியே தூக்கி எறியப்பட்டது. கைவிடப்பட்ட முப்பது அல்லது நாற்பது குழந்தைகள் ரோமாபுரி அரசுக் கட்டிடத்தில் விடப்படாத இரவு ஒன்று ஒருக்காலும் இருந்ததில்லை. ...⁴¹

நான் இந்த வரிகளை வாசிக்கையில் எனது கண்ணில் கண்ணீர் வருகிறது. நமது நாட்களில் கருச்சிதைவு செய்தல், பிள்ளையைக் கைவிடுதல், மற்றும் பிள்ளையைத் தவறாக நடத்துதல் ஆகியவற்றைப் பற்றி வாசிக்கும் போது கூட நான் திகைப்படைகிறேன்.

“இரக்கமில்லாதவர்கள்” என்பது இப்பட்டியலில் கடைசி வார்த்தையாக உள்ளது.⁴² “இரக்கம் இல்லாமை” என்பதற்கான (*aneleemon* என்ற) வார்த்தையானது, “இரக்கம் உடைமை” என்பதற்கான (*eleemon* என்ற) வார்த்தைக்குமுன் ஒரு எதிர்மறைச்சொல் (*a* கூடுதல் *n*) சேர்க்கப்பட்டதாக உள்ளது. வெய்மவுத் என்பவர் அவர்கள் “இரக்கமற்று” இருந்தனர் என்று கூறினார். RSV வேதாகமத்தில் “ruthless” என்றுள்ளது. பார்க்கே என்பவர் கூட இதன்மீது பின்வருமாறு விளக்கம் அளித்தார்:

மனித உயிர் இவ்வளவு விலைமலிவாக இருந்த (வேறொரு) காலம் என்பது ஒருக்காலும் இல்லை. அடிமையின் மீது ஐயமானனுக்கு சட்டம் வழங்கிய எல்லையற்ற அதிகாரத்தினிமித்தம் அந்த அடிமை ஒரு பொருளாக மாத்திரம் இருந்தபடியால், அவன் தனது ஐயமான ரால் கொல்லப்பட அல்லது சித்திரவதைப்படுத்தப்பட முடிந்தது. ... இது தனது சந்தோஷங்களில் இரக்கமற்று இருந்த காலமாகும், ஏனெனில் இது மனிதர்கள் ஒருவர் மற்றவரைக் கொலை செய்வதைக் காண்பதில்

மக்கள் தங்கள் சந்தோஷத்தைக் கண்டதான கிளாடியேட்டரல் வினையாட்டுகளுக்கான மாபெரும் காலமாக இருந்தது.⁴³

இன்றைய நாட்களில், சிலர் தங்கள் “பொழுதுபோக்குகளில்” அதிகம் அதிகமான வன்முறை வேண்டும் என்று கூச்சல் இடுகின்றனர். “குறிப்பான நோக்கம் எதுவுமற்ற வன்முறைச் செயல்கள்” பற்றி நாம் வாசிக்கிறோம். பின்வரும் விஷயம் என்னை ஆச்சரியப்படுத்துகிறது: நாமும் பவுலின் காலத்து உலகத்திற்குப் பின்னால் வெகு தொலைவில் இருக்கிறோமா?

கிரேக்க வசனத்தில், பவுலின் பட்டியலில் உள்ள கடைசி நான்கு வார்த்தைகளும் α என்ற எதிர்மறை முன் சொல்லுடன் தொடங்குகின்றன. NASB வேதாகமத்தில் இதைக் கடைசி மூன்று வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் “un” என்று தொடங்குதல்மூலம் விளக்கப்படுகிறது: “untrustworthy, unloving, unmerciful.” NIV வேதாகமம் இந்த நான்கு வார்த்தைகளையும் “less” என்ற முடிவைக் கொண்டு முடிக்கிறது: “senseless, faithless, heartless, ruthless.”

இவ்விதமாகப் பவுல் தமது நாட்களில் இருந்த பாவங்களின் வகைகள் பற்றிய தமது அட்டவணையை முன்வைத்தார். இது “தர அளவைகள் மறைந்துபோய் சமுதாயம் சிதைவடைகையில் மனித சமூகத்தில் ஏற்படும் முறிவை” விவரிக்கும், இருதயம் உடையப் பண்ணும் பட்டியலாக உள்ளது.⁴⁴ இந்த நிருபத்தைப் பவுல் கொரிந்து நகரில் இருந்து எழுதியதாக யூகித்துக்கொண்டால், இங்கு அவர் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு குற்றத்திற்கும் உதாரணங்களைக் காண்பதற்கு அவர் ஜன்னலுக்கு வெளியே மாத்திரம் கண்ணோக்க வேண்டியதாக இருந்தது. சார்லஸ் ஹோட்டிங் என்பவர், “இங்கு வரையப்பட்ட சித்திரம் இருளானதாக இருந்தபோதிலும், கிரேக்க மற்றும் லத்தீன் மொழிகளில் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டு மக்களைப் பற்றி வரைந்து முன்வைத்த சித்தரிப்புகள் அளவுக்கு இருளாக இருப்பதில்லை” என்று எழுதினார்.⁴⁵

பாவிகளின் புகழ்ச்சி (1:32)

உரிமையை ஒதுக்கித்தள்ளுதல்

பட்டியல் முடிக்கப்பட்டிருந்தது, ஆனால் பவுல் தமது நிருபத்தின் இப்பகுதியை முடிப்பதற்கு முன்பு இன்னும் இரண்டு விளக்கங்களைக் கூற வேண்டியவராக இருந்தார். அவற்றில் முதலாவது திகைப்பூட்டும் பின்வரும் வார்த்தைகளாகும்: “இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவர்கள் மரணத்திற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறார்களென்று தேவன் தீர்மானித்த நீதியான தீர்ப்பை அவர்கள் அறிந்திருந்தும்” (வசனம் 32அ) என்பதாகும். “தீர்ப்பு” (dikaion) என்பது “நீதியின்” வார்த்தைகளில் ஒன்று ஆகும்; இவ்விடத்தில் இது “சரியானது எதுவென்று தேவன் அறிவித்துள்ளவற்றை” குறிப்பிடுவதற்கு “சட்ட பூர்வமான சொற்றொடர்”⁴⁶ என்ற வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாவிகள் அறியாமையின் விளைவாகச் செயல்படவில்லை என்ற சிந்தனைக்குப் பவுல் திரும்பினார். பொல்லாங்கு செய்பவர்கள் தாங்கள் செய்யும் தவறுகளின் விளைவுகள் யாவற்றையும்

புரிந்துகொள்ளாதிருக்கலாம்; ஆனால், அவர்கள் தம் உள்ளத்தின் ஆழத்தில், தாங்கள் செய்வது சரியல்ல என்று அறிந்திருந்தனர்.⁴⁷

இவ்வசனம் “இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவர்கள் மரணத்திற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறார்களென்று ... அவர்கள் அறிந்திருந்தும்” என்று கூறும்போது, இது எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது? இது அவர்கள் தாங்கள் செய்திருந்த (கொலை போன்ற) பாவங்களினிமித்தம், (13:4ல் மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படுகிறபடி) தாங்கள் மரண தண்டனைக்குப் பாத்திரராயிருந்ததாக அவர்கள் புரிந்திருந்தனர் என்று அர்த்தப்படுகிறதா? இது அவர்கள் தங்களை, தங்களின் பாவங்கள் (ரோமர் 6:23ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி, ஆவிக்குரிய “மரணத்தில்”) தேவனிடத்திலிருந்து பிரித்தன என்று அறிந்திருந்ததாக அர்த்தப்படுகிறதா? ஹோட்ஜ் என்பவர் “இவ்விடத்தில் மரணம் என்பது அடிக்கடி அர்த்தமாவது போன்று, அந்த வார்த்தையின் பொதுவான அர்த்தத்தில், தண்டனை என்றே பொருள்படுகிறது”⁴⁸ என்று எழுதியபோது, அவர் சரியாகவே கூறியிருக்கலாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், அவர்கள் தாங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை தவறானதென்றும் - தற்காலிகமாகவோ அல்லது நித்தியத்திற்கோ - தண்டனைக்கு உரியது என்றும் அறிந்திருந்தனர்.

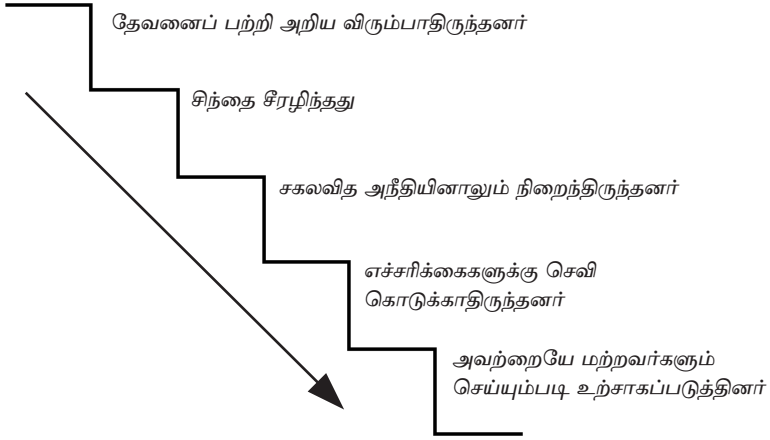
தவறை அங்கீகரித்தல்

இப்படிப்பட்ட அறிவு அவர்களைத் துன்மார்க்கத்தில்/பொல்லாங்கில் இருந்து தடுத்து நிறுத்தி இருந்ததா? இல்லை. பவுல் தொடர்ந்து, “இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவர்கள் மரணத்திற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறார்கள் என்று தேவன் தீர்மானித்த நீதியான தீர்ப்பை அவர்கள் அறிந்திருந்தும், அவைகளைத் தாங்களே செய்கிறதுமல்லாமல் ...” என்று எழுதினார் (ரோமர் 1:32அ, ஆ).

அது அவர்களுடைய கலகத்தின் உச்சக்காட்சியாக இருந்ததில்லை. பவுல், “அவைகளைத் தாங்களே செய்கிறதுமல்லாமல், அவைகளைச் செய்கிற மற்றவர்களிடத்தில் பிரியப்படுகிறவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்” (வசனம் 32ஆ, இ) என்று முடித்தார். “பிரியப்படுகிறவர்கள்” என்ற வார்த்தையானது *sun* (“உடன்”) என்ற முன்னிடைச்சொல்லையும் *eu* (“நல்ல”) என்ற முன்குறிச்சொல்லையும் *dokeo* (“நினைக்க”) என்ற சொல்லுடன் இணைத்துப் பெறப்பட்ட *suneudokeo* என்ற வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பாகும். இந்த இணைவு “நல்லபடியாக நினைத்தல்” (அதாவது, “அங்கீகரித்தல்”) என்று நேரடியாக அர்த்தம் தருகிறது, ஆனால் இது மிகபலத்த மறைவான அர்த்தம் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. NASB வேதாகமத்தில் “give hearty approval to” (மனப்பூர்வமாக அங்கீகரித்தல்) என்றும், AB வேதாகமத்தில் “approve and applaud” (அங்கீகரித்தது பாராட்டுதல்) என்றும் உள்ளது.

கீழ்நோக்கிய அவர்களின் பயணம் முடிந்திருந்தது. முதலாவது, அவர்கள் தேவனை அறிய விரும்பாதிருந்தனர். இவ்வாறு அவர்களின் சிந்தைகள் சீரழிந்தன, அவர்களின் வாழ்வில் சகல அநீதியும் நிரம்பியிருந்தது. அவர்கள் தேவனுடைய எச்சரிக்கைகளுக்கு செவிகொடுக்காத அளவுக்கு அவர்களின் இருதயம் கடினப்பட்டிருந்தது. கடைசியில், எல்லாவற்றைப்

பார்க்கிலும் அதிக கவலையளிக்கும் வகையில், அவர்கள் பாவம் செய்தது மட்டுமின்றி அதையே செய்யுமாறு மற்றவர்களை உற்சாகப்படுத்தினர்.

D. ஸ்டுவார்ட் பிரீஸ்கோ என்பவர் பின்வருமாறு விளக்கம் அளித்தார்,

மனந்திரும்புதல் இல்லாமை என்பது மாத்திரமல்ல, ஆனால் கொண்டாட்டம் நிலவிற்று என்பதும் அப்போஸ்தலருக்கு மனக் கலக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று. தோல்வி மற்றும் பொறுப்பு என்ற உணர்வுகளினால் மூழ்கடிக்கப்பட்டுள்ள நிலையிலிருந்து வெகு தொலைவில், வழக்கமான மகிழ்வனுபவத்தின் கொண்டாட்டக் காற்று மேலோங்குகிறது. ... மக்கள் ஒருவர் மற்றவரின் ஆத்துமாவுக்குப் பாதுகாவலராகச் செயல்படுவதற்குப் பதிலாக ஒருவர் மற்றவரின் அழிவை ஊக்குவிப்பவர்களாகச் செயல்பட முனைகின்றனர். புலம்புதல் எதிர்பார்க்கப்படும் இடத்தில், மகிழ்ச்சி காணப்படுவதாக உள்ளது; பாவத்தை முற்றிலும் அங்கீகரிയാமல் இருத்தலுக்குப் பதிலாக, அநீதியை மொத்தமாக அங்கீகரிக்கும் நிலை உள்ளது.⁴⁹

இதை நான் வாசிக்கையில், நடைமுறைப்பயன்பாட்டை ஏற்படுத்தாமலிருக்க என்னால் முடியவில்லை. பொல்லாங்கை ஊக்குவித்தல் என்ற செயலினால் நாம் குற்றப்பட்டிருக்க சாத்தியக் கூறுள்ளதா? பாவம் நிறைந்த நடைமுறைகளை மகிமைப்படுத்துகிற புத்தகங்களை நாம் வாசித்து, அப்படிப்பட்ட திரைப்படங்கள் மற்றும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டுகளித்து, அப்படிப்பட்ட பாடல்களை நாம் கேட்கிறோமா? பாவம் நிறைந்த வாழ்க்கை வாழும் நபர்களை நாம் துதித்திருக்கிறோமா? பாராட்டு என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் பாவத்தின் தீப்பிழம்புகளை அதிக முனைப்புடன் விசிறுவதில்லை.

முடிவுரை

புறஜாதியாரின் உலகம் குறித்துப் பவுலின் குற்றச்சாட்டு பேரழிவுக்கு உட்படுத்துவதாக இருந்தது. R. C. பெல் என்பவர் “எல்லா மதங்களிலும், கிறிஸ்தவம் மாத்திரமே பாவத்திற்குத் திட்டவட்டமான [பரிசாரம்] கொண்டுள்ளதால், அது பாவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதில்லை” என்று உற்று நோக்கினார்.⁵⁰ பவுல் தமது [பின்வரும்] கருத்தை நிலைநாட்டியிருக்கிறார் என்பதை நியாயமான சிந்தை கொண்ட எந்த ஒரு மனிதரும் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும்: புறஜாதியார் யாவரும் பாவத்தினால் குற்றப்பட்டு இருந்தனர்; தேவனுடைய நீதி யாவருக்கும் மிகவும் அவசியமாய்த் தேவைப்பட்டிருந்தது.

நான் 1:18-32ஐப் படிக்கையில், இவ்வசனப்பகுதி எனது பாவம் நிறைந்த தன்மையையும் வெளிப்படுத்திற்று. என்னைப் பற்றி நான் “துன்மார்க்கன்” என்று நினைப்பதில்லை, ஆனால் நான் மற்றவர்களைக் குறித்துப் பொறாமை கொண்டு இருந்திருக்கிறேன், நான் வாக்குவாதத்தைத் தவிர்க்க முயற்சி செய்கிறேன், ஆனால் நான் மேட்டிமை உணர்வுடன் போராடுகிறேன். நான் ஒருக்காலும் எவரொருவரையும் கொன்றதில்லை, ஆனால் நான் புறங்கூறுதலினால் குற்றப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருவேளை நீங்களும் கூட “ஆவியின் பட்டயத்தின்” (எபேசியர் 6:17) வெட்டும் கூர்முனையை உணர்ந்திருக்கலாம்.

இயேசுவை விசுவாசித்து அன்பின் கீழ்ப்படிதலில் உங்கள் விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் (யோவான் 14:15; மத்தேயு 7:21; மாற்கு 16:16) தேவனுடைய கிருபையினிடத்திற்கு உங்களைத் தூக்கி எறிந்திருக்கிறீர்களா? உங்களுக்குத் தேர்ந்துகொள்ளும் வகையொன்று உள்ளது. நீங்கள் “உங்களையே பாவத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தால்” தேவன் உங்களை “உங்கள் பாவத்தின் விளைவுகளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து”விடுவார். இருப்பினும், தேவனுக்கு உன்னை நீ கொடுப்பாயானால், அவர் உனக்கு தமது அன்பை ஒரு ஈவாக (கொடையாக) அளிப்பார் (ரோமர் 6:23).

குறிப்புகள்

¹Quoted in Jim Townsend, *Romans: Let Justice Roll* (Elgin, Ill.: David C. Cook Publishing Co., 1988), 16. ²Charles R. Swindoll, “Sinnerama in Panorama” (Part 1) (Anaheim, Calif.: Insight for Living, 1976), cassette. ³Bruce Barton, David Veerman, and Neil Wilson, *Romans*, Life Application Bible Commentary (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, 1992), 36. ⁴Jim McGuiggan, *The Book of Romans*, Looking Into The Bible Series (Lubbock, Tex.: Montext Publishing Co., 1982), 88. ⁵“தேவன் அவர்களை ஒப்புக்கொடுத்தார்” என்பது பற்றிய மற்றொரு கலந்துரையாடல் இந்தப் புத்தகத்தின் முற்பகுதியில் உள்ளது. ⁶W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 526-27. ⁷John R. W. Stott, *The Message of Romans: God's Good News for the World*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1994), 78. ⁸Leon Morris, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 94. ⁹Ibid. ¹⁰*The Analytical Greek Lexicon* (London: Samuel Bagster & Sons,

1971), 186, 207.

¹¹Ibid., 207. ¹²Fedor Dostoevski [also translated Fyodor Dostoyevsky], *The Brothers Karamazov*; as quoted in Jeff Hood, “What About Homosexuality?” (tract) (Oklahoma City: By the author, n.d.), 2. ¹³KJV வேதாகமத்தில் (மற்றும் தமிழ் வேதாகமத்தில்) “அநியாயம்” மற்றும் “துரோகம்” ஆகியவற்றிற்கு இடையில் “வேசித்தனம்” என்பது இடைச்செருகப்பட்டுள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டில் பெரும்பான்மையான “குற்றப்பட்டியல்கள்,” “வேசித்தனம்” (பாலியல் ஒழுக்கக்கேடு) என்பதைக் கொண்டு தொடங்குகின்றன. உதாரணமாக, கலாத்தியர் 5:19-21ஐக் காணவும். இருப்பினும் இந்த விஷயத்தில்/இவ்விடத்தில் பவுல் பாலியல் ஒழுக்கக்கேடு பற்றி ஏற்கனவே கூறி முடித்துள்ளார் (ரோமர் 1:24-27). ¹⁴Vine, 675; G. Harder, “*ponērās*,” in Geoffrey W. Bromiley, *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Kittel and Gerhard Friedrich, trans. Geoffrey W. Bromiley, abr. (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 913. ¹⁵*The Analytical Greek Lexicon*, 210. ¹⁶Ibid., 193. ¹⁷Morris, 97. ¹⁸William Barclay, *The Letter to the Romans*, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 37. ¹⁹Vine, 246. ²⁰Morris, 96.

²¹Halford E. Luccock, *Preaching Values in the Epistles of Paul*, vol. 1, *Romans and First Corinthians* (New York: Harper & Brothers, 1959), 27. ²²Ibid., 28. ²³J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *Thessalonians, Corinthians, Galatians and Romans* (Cincinnati: Standard Publishing, n.d.), 305-6. ²⁴*The Analytical Greek Lexicon*, 105. ²⁵Morris, 96. ²⁶Vine, 388. ²⁷James Macknight, *A New Literal Translation, from the Original Greek of All the Apostolical Epistles with a Commentary and Notes* (N.p.: n.d.; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1984), 60. ²⁸Vine, 388. ²⁹Moses E. Lard, *Commentary on Paul's Letter to Romans* (Lexington, Ky.: N.p., 1875; reprint, Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.), 64-65. ³⁰*The Analytical Greek Lexicon*, 412.

³¹Barclay, 37. ³²Theophrastus; quoted in Barclay, 37. ³³Vine, 71. ³⁴Morris, 98; Barclay, 38. ³⁵Townsend, 17. தாமஸ் ஆல்வா எடிஸன் (1847-1931) என்பவர் வரலாற்றில் மாபெரும் கண்டுபிடிப்பாளர் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார். அவர் அறுபது ஆண்டுகளில், 1,100க்கும் அதிகமான கண்டுபிடிப்புகளுக்குக் காப்புரிமை பெற்றிருந்தார். மின்சார பல்பு என்பது நன்கறியப்பட்ட அவரது கண்டுபிடிப்புகளில் ஒன்றாகும். ³⁶Vine, 173. ³⁷*The Analytical Greek Lexicon*, 57, 404. ³⁸இந்தப் பகுதியிலும் இதைத்தொடர்ந்து வரும் பகுதிகளிலும், நீங்கள் வாழும் பகுதியின் கலாச்சாரத்திற்கு ஏற்புடைய விவரிப்புகளை (சித்திரங்களை)ப் பயன்படுத்தவும். ³⁹Morris, 99, n. 313. ⁴⁰Vine, 16.

⁴¹Barclay, 39. ⁴²The NKJV வேதாகமத்தில் “unloving” மற்றும் “unmerciful” ஆகியவற்றிற்கு இடையில் “unforgiving” என்பது இடைச்செருகப்பட்டுள்ளது. [இதுபோல், தமிழ் வேதாகமத்திலும், “சுபாவ அன்பில் லாதவர்களாய்” மற்றும் “இரக்கமில்லாதவர்களாய்” என்பவற்றிற்கு இடையில் “இணங்காதவர்களுமாய்” என்பது இடைச்செருகப்பட்டுள்ளது.] இணங்காதிருத்தல் என்பது அன்பற்று மற்றும் இரக்கமற்று இருத்தலின் ஒரு வெளிப்பாடாக உள்ளது. இவ்விதமாக இந்தச் சொற்றொடர்களில் அந்தக் கருத்து கூறி முடிக்கப்படுகிறது. ⁴³Barclay, 39. ⁴⁴Stott, 78. ⁴⁵Charles Hodge, *Romans*, The Crossway Classic Commentaries (Wheaton, Ill.: Crossway Books, 1993), 41. ⁴⁶Morris, 99. ⁴⁷Ibid. ⁴⁸Hodge, 42. ⁴⁹D. Stuart Briscoe, *Mastering the New Testament: Romans*, The Communicator's Commentary Series (Dallas: Word Publishing, 1982), 52. ⁵⁰R. C. Bell, *Studies in Romans* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1957), 16.